

Ve İnsan

– enver-ozcaglayan · 16 Haziran 2024

Ve İnsan!..

İstemem başka vuslat, ben her an sende varım;
Hasretin bana yeter, gurbetinde yaşarım.
Zikrim Sensin dilimde, fikrimden çıkmıyorsun,
Bazan gamlanır gönlüm, bazan coşar taşarım.

Esbâb-ı mucibesi belli olan deveran,
Kendinden parça almış, atmış dünyaya Mevlam.
Beni tanı, bil beni; sen Kül' ün bir cüz'üsün;
Yalnız cüz' le başlamış evren boyutlu davam.

Sonra bizler, hep bizler; deryaya ulaşmışlar,
Evren boyu yol alıp, kâinatı aşmışlar.
Yol almanın hazzıyla başları göğe ermiş;
Veya hep öyle sanıp, damlada dolaşmışlar,
Sonunda vardık derken, Bir' den uzaklaşmışlar...

27.07.2012 Fatih-İST.

Enver Özçağlayan